

L'erradicació de la violència contra la dona en totes les seves formes i extensió constitueix un deure universal que ens competeix a tots i a totes, precisament pel tracte indigne i frontalment contrari als drets humans que rep un terç de la població femenina al món, segons dades de l'ONU.

Per això, i en record a la memòria de les germanes Mirabal –que van ser brutalment assassinades l'any 1960 per la seva oposició a la tirania del dictador Rafael Leónidas–, el dia internacional de l'Eliminació de la Violència contra la Dona, que anualment commemorem el 25 de novembre, ha de servir-nos per reflexionar i donar veu als que pateixen el menyscapte de la seva llibertat, dignitat, integritat i indemnitat, com a drets fonamentals que cal protegir perquè són inherents a la persona.

Les diferents formes de violència que castiguen les dones, sexual, física, verbal i psicològica, no sempre s'expressen d'una manera tan explícita

TRIBUNA

M. Eugènia Gay Rosell
Degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

Eliminar tota violència de gènere, un deure universal

com l'abús, l'agressió, l'insult o l'amenaça, ja que moltes vegades adopten un caire més subtil –tot i que igualment greus i menyspreables– i tenen lloc en àmbits tan variats i quotidians com el familiar, el laboral, l'educatiu,

el comunitari o el virtual.

El cert és que la violència econòmica, digital o per substitució –la trista i últimament popularitzada com a vicària, exercida contra parents i persones properes d'una dona– existeix i causa uns danys personals, familiars i socials que moltes vegades resulten permanents i irreparables. També és violència contra la dona tot acte que contribueixi a perpetuar situacions discriminatòries, com la imposició de costums, el control de moviments a través de les xarxes socials o la falta de llibertat i autonomia que es deriven de la bretxa salarial, el sostre de vidre, la infrarepresentació femenina als òrgans de decisió o una política de conciliació allunyada de la corresponsabilitat.

La casuística de la violència i la discriminació que de manera sistemàtica i estructural pateixen les dones és molt variada, i, per això, resulta tan necessari que totes les unitats d'atenció a les víctimes com comissaries, centres educatius, hospitals i ajuntaments disposin d'equips que hagin rebut una

formació específica en perspectiva de gènere i treballin coordinats per oferir a la ciutadania una resposta integral que posi fi a aquestes intolerables situacions.

Els poders públics, les empreses, les institucions, els agents socials i la ciutadania en general hem de cooperar en

L'agressió invisible, amb un caràcter més subtil, també causa danys irreparables

la imprescindible sensibilització sobre aquesta realitat i fugir de la banalització que, en ocasions, i de manera alarmant es percep sobre el feminisme, que té com a pretensió essencial posar fi a tota violència de gènere i discriminació, tant l'evident com la invisible, amb la convicció que la igualtat, com va dir Simone Weil, "és una necessitat vital de l'ànima humana".